

αγλέουρας

αγλέουρας κ. αγλέορας, ο, ουσ. [<αρχ. ἐλλέβορος], είδος δηλητηριώδους φυτού·

- *βγάλε τον αγλέουρα*, (απειλητικά) μη μιλάς, σκάσε, βούλωσ' το: «βγάλε τον αγλέουρα, γιατί θα φας φάπες, στο λέω». Συνών. *βγάλε το σκασμό / βγάλε τον περίδρομο*·

- *έφαγε τον αγλέουρα*, **α.** έφαγε υπερβολικά, σε μεγάλες ποσότητες: «τον καλέσαμε στο τραπέζι για ένα μεζέ κι αυτός έφαγε τον αγλέουρα» **β.** καταχράστηκε μεγάλα χρηματικά ποσά, ιδίως του δημοσίου: «ήταν ένα διάστημα στο Υπουργείο Οικονομικών κι έφαγε τον αγλέουρα». **γ.** σπατάλησε πολλά χρήματα: «αφού πρώτα έφαγε τον αγλέουρα απ' την περιουσία που του άφησε ο πατέρας του, τώρα ζητάει δανεικά». Συνών. *έφαγε άντερα ή έφαγε τ' άντερά του / έφαγε το καταπέτασμα / έφαγε τον αβλέμονα / έφαγε τον άμπακα / έφαγε τον περίδρομο*·

- *κατεβάζω τον αγλέουρα*, βλ. φρ. *τρώω τον αγλέουρα*·

- *πίνω τον αγλέουρα*, πίνω υπερβολικά, πίνω αλκοόλ σε μεγάλες ποσότητες: «χτες βράδυ γίναμε όλοι πίτα, γιατί ήπιαμε τον αγλέουρα»·

- *ρίχνω τον αγλέουρα*, βλ. φρ. *τρώω τον αγλέουρα*·

- *τρώω τον αγλέουρα*, τρώω πάρα πολύ, υπερβολικά, μέχρι σκασμού: «κάθε φορά που η μάνα μου μαγειρεύει μουσακά, τρώω τον αγλέουρα». Συνών. *τρώω άντερα ή τρώω τ' άντερά μου / τρώω το καταπέτασμα / τρώω τον αβλέμονα / τρώω τον άμπακα / τρώω τον περίδρομο*· βλ. και φρ. *έφαγε τον αγλέουρα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας